

ת"פ 52138/05/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 52138-05-16 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשמים

גזר דין

עובדות המקרה:

במקרה דנן הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, וזאת במסגרת הסדר חלקי בין הצדדים שכלל הגשת כתב אישום מתוקן, ולא כלל הסכמה לעניין העונש.

מעשי הנאשם התבטאו בתקיפת בת זוגו ביום 20.5.2016. תחילה בסטירה לאזור העין ובהמשך בחבטות בראשה ובפניה ובמשיכת שערה, כמפורט בסעיף 4 לכתב האישום המתוקן. לאחר שהמתלוננת ניסתה להתחמק ממנו, נכנס אחריו הנאשם לחדר אחר בבית, סטר לה, אחז בה באחיזת חניקה וחבט באגרוף בפיה, כמפורט בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן. בהמשך דחף הנאשם את המתלוננת לרצפה ובעט בה ולאחר מכן הרימה מהרצפה במשיכת שערותיה והשליכה על הספה, כמפורט בסעיפים 7 ו- 9 לכתב האישום המתוקן. כאשר יצאה המתלוננת מהדירה וביקשה עזרת שכנות תקף אותה הנאשם פעם נוספת, משך אותה למעלית ותפס בשערה, ורק כאשר נחלץ לעזרתה עובר אורח עזב אותה לנפשה וחזר לביתו, כמפורט בסעיפים 12 ו- 13 לכתב האישום המתוקן.

כתוצאה מהתקיפות נגרמו למתלוננת חבלות של ממש המתבטאות בשטפי דם ונפיחות בלחי ימין, בכתף ובשוק, כמפורט בסעיף 14 לכתב האישום המתוקן, וכפי שניתן היה להתרשם גם מהתמונות שהוגשו במשך ההליך.

ההליך בבית המשפט:

תחילת הדיון בתיק במסגרת הליכי המעצר בפני כב' השופט אריאלי שם בוצעה הקראה. בהמשך כפר הנאשם באשמה בפני כב' השופט קוטון והתיק נקבע לשמיעת ראיות בפניי (לאור מינוי כב' השופט קוטון לבית המשפט המחוזי) לחודש

אפריל 2017. במועד זה הודיעו הצדדים על הסדר חלקי כאמור, חלק מסעיפי האישום תוקנו ונמחקה עבירה נוספת שנכללה בכתב האישום המקורי. הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בכתב האישום המתוקן, תוך שהוא מופנה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים והודעות משירות המבחן. בתסקיר מיום 15.10.17 סקר שירות המבחן את עברו של הנאשם אשר מוכר לשירות מתיק קודם שם היה תחת צו מבחן, וביקש ארכה על מנת להתרשם בדבר "רצינותו" והשתלבותו בתכנית למניעת אלימות במשפחה. ביום 24.1.18 הודיע שירות המבחן כי הנאשם הגיע לחלק מהמפגשים בלבד, וכי התברר שהיחסים בין בני הזוג חודשו והם שבו להתגורר יחד. בחודש אפריל 2018 דיווח שירות המבחן על שינוי באופן התנהלות הנאשם, אשר יחסיו עם המתלוננת יוצבו והוא הגיע לטיפולם אליהם זמן. המתלוננת עצמה מסרה לשירות המבחן כי חל שיפור משמעותי בקשר בינה ובין הנאשם, הוא משתתף בטיפול בתינוק, עובד לפרנסת המשפחה, רגוע ומתנהג באופן מכבד. שירות המבחן ביקש ארכה בת ארבעה חודשים נוספים לבחון התמדתו של הנאשם בטיפול, אך בטרם חלפה התקופה התקבלה הודעה כי עקב הקושי של הנאשם להתמיד בהגעה למפגשים-קושי אותו הסביר בגורמים חיצוניים - לא ניתן להמשיך בטיפול בעניינו. בסופו של דבר נמנע שירות המבחן מהמלצה.

עמדות הצדדים לעונש:

המאשימה עותרת לענישה הכוללת מאסר לריצוי בפועל, תוך הפעלת עונש מאסר מותנה קודם שהוטל על הנאשם במצטבר. המאשימה סבורה כי מתחם הענישה הראוי לעבירה הוא של מאסר לתקופה שבין 24 ועד 48 חודשים, והיא סבורה כי במקרה זה יש לקבוע לו עונש ברף הגבוה של המתחם לאור **הרשעתו הקודמת** באלימות כנגד אותה מתלוננת ולאור נטישתו את ההליך הטיפולי.

הסנגור לעומת זאת ביקש להסתפק בהפעלת העונש המותנה. הסנגור ציין כי השינוי בהתנהגות הנאשם, את מיסוד היחסים בינו ובין המתלוננת והעובדה כי השתלב בעבודה מסודרת לפרנסת המשפחה.

הנאשם הסביר בפניי את הקושי להתמדה במפגשים בשירות המבחן באילוצי היום-יום, הפרנסה והטיפול במשפחה, אשר לא אפשרו לו להגיע לכולם, עובדה שגררה סירוב מקצין המבחן לאפשר לו המשך השתתפות חלקית בהם. הנאשם סיפר על השינוי בחייו וביחסים עם המתלוננת, אשר בעצמה לומדת כיום עבודה סוציאלית, התנצל וקיבל אחריות על מעשיו.

יצוין כי המאשימה לא הצליחה לקבל את עמדת המתלוננת לעונש והציגה תמונות שצולמו בסמוך לאחר האירוע ואשר מתעדות חבלות של ממש בפניה ובגפיה. לצד זאת, המתלוננת עצמה נכחה בדיון מיום 8.10.2018. עקב היעדרו של נציג המאשימה מדיון זה לא נערך פרוטוקול, אך המתלוננת אישרה בעל-פה את תקינות יחסיה עם הנאשם. אומר מיד כי לדברים אלה כשלעצמם משקל אפסי, אולם הם תואמים את הדברים שמסרה לשירות המבחן.

דין והכרעה:

אין צורך לשוב ולהרחיב בדבר הצורך בגינוי התנהגות כגון זו של הנאשם של אלימות כנגד נשים בידי בני זוגן ובכלל. המדובר בהתנהגות אשר יש לפעול להכחדתה בכל דרך אפשרית, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה, וראו לדוגמא אחת מני רבות דברי בית המשפט העליון בימים אלה ממש בע"פ 3011/17 **מיכה פרץ נ' מדינת ישראל**. עם זאת, מובן כי כל מקרה צריך להיות נדון לגופו, יש להביא בחשבון את כלל נסיבותיו.

נסיבות המקרה חמורות. גם אם אין מדובר במעשים ברף הגבוה ביותר, המסכן חיים, עדיין מדובר **בתקיפה משמעותית**, אשר חזרה על עצמה **דקות ארוכות**. הנאשם המשיך ופגע במתלוננת מספר פעמים, בצורות שונות, בחדרים שונים של הבית ואין מדובר "רק" בפעולה חד פעמית של אובדן שליטה.

צודקת המאשימה ויש להביא בחשבון כי אין המדובר באירוע ראשון ולזקוף כנגד הנאשם את העובדה כי מדובר בהתנהגות חוזרת, אשר תקף אותה נאשמת עצמה בחודש פברואר 2014. בגין אותה תקיפה הורשע הנאשם במסגרת תיק 43758-02-14 ונדון לעונש מאסר מותנה בן שישה חודשים לצד צו מבחן.

מנגד, ועל אף העובדה כי הנאשם לא השלים את התכנית הטיפולית, הרי גם מתסקיר המבחן עולה כי יש שינוי משמעותי בהתנהגותו. השינוי בה לידי ביטוי הן בהחלפת מקום המגורים של המשפחה, הן באחריות שהחל לגלות כלפי משפחתו, והן בדברי המתלוננת בפני שירות המבחן בדבר התנהגות הנאשם כלפיה. הנאשם לא הצליח להתמיד בהגעה לטיפולים, אך התרשמתי כי נתרם משמעותית גם מהתהליך החלקי שעבר, וחוסר יכולתו להשלים את הטיפול לא נבע חוסר רצון, אי הבנה של חומרת הדברים או אי קבלת אחריות, אלא אכן מקשיי היום-יום.

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו הוא של **מאסר בפועל**, אולם אינני שותף לעמדת המאשימה בדבר אורך התקופה וסבורני כי המתחם הראוי לעבירה דנן **בנסיבותיה** הוא של **מאסר החל בתקופה הניתנת לריצוי בעבודות שירות ועד ל - 30 חודשים**.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים וחזרתי ועיינתי בחומר שבתיק, לרבות פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, **מצאתי לנכון להסתפק במקרה זה בהפעלת העונש המותנה לריצוי בעבודות שירות**, לצד הטלת עונש מותנה נוסף.

הנימוק העיקרי להחלטה זו הוא התרשמתי כי הנאשם אכן הפנים את הפסול בהתנהגותו, פעל לשינוי התנהגותו, לרבות התנתקות מסביבה אשר השפיעה עליו באופן שלילי ובחירה בדרך של פרנסה בעבודה נורמטיבית לטובת המשפחה. המדובר למעשה בהליכי שיקום של הנאשם, אשר גם אם לא השלים באופן מלא הוראות שירות המבחן, התרשמתי כאמור כי נקט בצעדים משמעותיים לשיקום, וכי הסיכון ממנו כיום נמוך משמעותית.

כאמור לעיל, לדברי המתלוננת בפניי לא יינתן משקל, ואף דבריה לקצינת המבחן הם בעלי משקל מוגבל. עם זאת,

הראיות החיצוניות מצביעות במקרה זה על שיקום היחסים בין הצדדים, מיסודם באופן רשמי והולדת ילד משותף.

שיקול משמעותי נוסף שהביא אותי למסקנה הוא תקופת המעצר שכבר ריצה הנאשם בתיק זה, והתקופה בה שהה בחלופה מגבילה ב"בית נועם".

הנאשם נעצר בלילי האירוע **והיה עצור תקופה משמעותית** בת קרוב לחודשיים ימים מליל האירוע ועד יום 10.7.2016, שאז שוחרר כאמור לחלופת מעצר ב"בית נועם", שם שהה במשך כחמישה חודשים נוספים, עד ליום 4.12.2016, שאז הוקלו המגבלות שהוטלו עליו כך ששהה במעצר בית לילי בלבד בבית הוריו. אין ספק כי הן המעצר הממושך והן השהייה בבית נועם יש בהן, לצד הצורך המניעתי והטיפול, גם ענישה שיש בה כדי להעמיד את הנאשם על חומרת התנהגותו.

אף לחלוף הזמן מהאירוע, כשלוש שנים, יש לתת משקל מסוים במקרה זה, וזאת כאשר עיקר העיכוב לא נבע מהנאשם עצמו.

בנסיבות אלה, כאשר הנאשם **כבר נשא בעונש** כאמור, כחודשיים מאחורי סורג ובריא וחמישה חודשים נוספים בחלופה במוסד כאמור, אני סבור כי הסתפקות בעונש עבודות השירות אין בה חריגה ממתחם הענישה הראוי, ובסך הכל מדובר בענישה הולמת. אני סבור כי שליחתו של הנאשם למאסר ממשי בין כותלי בית הסוהר, לא תתרום להקטנת המסוכנות, אלא דווקא עלולה להביא לפגיעה בשיקומו, בפרנסת המשפחה וביחסים עם המתלוננת.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

· אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים, **מעבר** לימי מעצרו.

אני מפעיל את עונש המאסר המותנה לתקופה של שישה חודשים שנגזר על הנאשם בתיק 43758-02-14 ביום 21.4.2015, **וזאת באופן חופף**.

עונש המאסר יבוצע **בעבודת שירות** בבית החולים רמב"ם התאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 11.2.2019.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו **ביום 15.4.2019 בשעה 8:00** ביחידת עבודות השירות במתחם משטרת טבריה (רח' הציונות 14).

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות ואי קיום הוראות הממונה, עלולה להביא להפסקתם וריצוי העונש במאסר של ממש בבית הכלא.

· אני גוזר על הנאשם עונש **מאסר מותנה בן שמונה חודשים**, וזאת למשך שלוש שנים, שלא יבצע עבירה בה הורשע בתיק זה.

בנסיבות אינני רואה להטלת קנס או פיצוי לטובת המתלוננת.

המזכירות תמציא את גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 3 במרץ 2019, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד שרקאווי וב"כ המאשימה עו"ד גלית טגרט.